

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπλήρωτα ἐτησίως ἢ κατ' ἐξαμηνίαν
εἰς δύο ἰσὰς δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Ἐν ἁδρ. Βουλῆς 23, ὑπὸ τὸ Σινδοχεῖον τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 29 Ἀπριλίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Πειραϊκὰ ἀρχαιολογήματα. — Ἔργα καὶ
ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτε-
χνικά. — Ἐπιστολαί. — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδο-
μάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγμα-
τα. — Ἐρωτήσεις καὶ προβλήματα. — Ἀλληλο-
γραφία.

ΦΥΛΛΟΥ: Ἑλληνες δῆμιοι ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — Οἱ
Φιλέλληνες. — Βίκτωρ Οὐγκώ. — Ἡ Μαυροβου-
νιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἐθνογραφικά.

ΠΕΙΡΑΪΚΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Τὰ κατὰ τὴν πλατεῖαν Κοραῆ εὐρήματα. —
Τὰ ἐκ τοῦ λιμένος.

Ἐκθεσιν βεβαίως λεπτομερεῖ τῶν ἐν-
ταῦθα ἀνασκαφῶν οὔτε ἡ Ἐβδομάς θὰ ἔχη
τὴν ἀπαίτησιν νὰ πέμψῃ αὐτῇ οὔτε οἱ
ἀναγνώσται αὐτῆς θὰ ἔχωσι τὴν ὑπομο-
νὴν νὰ ἀναγινώσκωσι μέτρα καὶ διευθύν-
σεις τοίχων καὶ τᾶλλα τὰ συμπαραμαρ-
τοῦντα ταῖς τοιαύταις περιγραφαῖς, αἰτι-
νες, ὅσον ἀκριβεῖς ἂν ὦσιν, οὐδέποτε εὐχα-
ριστοῦσιν ἄνευ τῶν καταλλήλων σχημά-
των, ἀποτυγχάνουσι πολλάκις τοῦ σκο-
ποῦ, ἄνευ τῆς ἐπιτοπίου ἐρεῦνης. Περιο-
ρίζομαι λοιπὸν εἰς μόνην τὴν ἀφήγησιν
τῆς μέχρι τοῦδε θέσεως τῶν πραγμάτων,
ἐξ ὧν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν ἐδείχθησαν.

Μέχρι τῆς σήμερον δύο τινα δύναται
τις μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπῃ τάδε:

Α' ὅτι ἐκεῖ που ὑπῆρχεν ἁλὸς τοῦ Διονύσου
τοῦτο εἶνε πλέον ἢ βέβαιον μαρτυρούμενον
ὑπὸ τριῶν ψηφισμάτων τῶν ΟΡΓΕΩΝΩΝ
ἢ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣΤΩΝ, ὧν τὰ δύο ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς στήλης ἀναφέρονται εἰς Διονυσίον
τινα πολλαχῶς ἐργασθέντα ὑπὲρ τοῦ ναοῦ
καὶ διὰ τοῦτο στεφανωθέντα, ἀποφασι-
σθέντος νὰ στηθῇ ἡ στήλη ΠΑΡΑ ΤΟΝ
ΝΕΩ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ὡς αὕτη αὕτη ἡ στήλη
λέγει φέρουσα ἄνω τίτλον ΙΕΡΑ ΔΙΟΝΥ-
ΣΟΥ. Τὸ τρίτον συμφώνως πρὸς τὰ δύο
προηγούμενα ἀναφέρεται καὶ τοῦτο εἰς
τὸν αὐτὸν Διονύσιον ΜΕΤΗΛΛΑΧΟΤΑ ὅ-
μως ΤΟΝ ΒΙΟΝ ἤδη. Τῆς ἐτέρας στήλης
ἀνευρέθη εὐτυχῶς καὶ τὸ βῆθρον ὡς αἱ
διαστάσεις δεικνύουσιν. Ὡς ἐπικυρωτικῇ
τῶν στηλῶν τούτων ἀνευρέθη καὶ μικρὰ
πλάξ ἐφ' ἧς ἐπιγράμμα ἐξάστιχον δηλοῖ
ὅτι ὁ Διονύσιος ἱδρυσεν τὸν ναὸν τοῦ Βάκ-
χου καὶ τὸ τέμενος καὶ τὰ ἀγάλματα καὶ
διὰ τοῦ ὁποίου ὁ τόσον καλὸς Διονύσιος
εὐχεταὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προστασίαν ὁ
Βάκχος οὐ μόνον εἰς αὐτὸν καὶ τὸν οἶκον
καὶ τὸ γένος ἀλλὰ καὶ εἰς ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ

ΘΙΑΣΟΝ. Ταῦτα ἐπεβεβαίωσαν καὶ τὰ ἄλ-
λα μέχρι σήμερον εὐρεθέντα θραύσματα
ἀγγείων εἰς οἶνοχόας ἀνήκοντα, ἰδίᾳ δὲ
τὸ ἐν συντρίμμασιν ἐντὸς τοῦ φρέατος ἀ-
νευρεθὲν καὶ φαλλὸν Διονυσιακὸν ἀπαρ-
τίζον ἀγγεῖον τοῦ εἶδους τῶν ρυτῶν φέ-
ρον ἔκτυπον κεφαλὴν Σεληνοῦ.

Βέβαιον λοιπὸν ἐκ τούτων ἀπάντων
ὅτι ἐκεῖ που ἦν ναὸς Διονύσου, ποῦ ὅμως,
ἀκριβῶς δὲν ὠρίσθη ἔτι.

Β'. ὅτι διὰ τῆς σαφῆς ἀπεκαλύφθη
κτίριον, οὐ δὲν φαίνεται ἔτι τὸ ὅλον καὶ
ὅπερ ὑπὸ τινων ὀνομάσθη Ἀλφειόπω-
λις ἀγορὰ ἢ Μακρὰ στοά, ὑπ' ἄλλων
Ἀγορὰ, ὑπ' ἄλλων Στοά, οὐδὲν δὲ ὀ-
ρισμένον καὶ βέβαιον ἀλλὰ τὰ πάντα
μετ' ἀμφιβολίας, διότι μέχρι τοῦδε οὐδὲν
τὸ παρέχον λόγον ἰσχυρὸν εἰς καθορισμὸν
τῆς ὀνομασίας τοῦ κτιρίου ἀνευρέθη. Ἰ-
σως αἱ περαιτέρω ἀνασκαφαὶ δεῖξουσιν εἰς
διευκρινισμὸν τῆς θέσεως ταύτης. Μέχρις
ἐκείνου ὅμως πρέπει τοῦλάχιστον τὰ ὑ-
πάρχοντα μετ' ἀκριβείας ἀναγράφονται
καὶ μὴ παραμορφῶνται τῶν ἑλθόντων. Διότι ἐ-
γγραφὴ ἐν τινι τῶν ἐφημερίδων τῆς πρω-
τευούσης καὶ διεδόθη καὶ δι' ἄλλων εἰς
ὑποστήριξιν τῆς μιᾶς τῶν γνωμῶν τού-
των ὅτι ὑπῆρχον ἐν τῷ κτιρίῳ φρέατα ἐν
ᾧ μόνον ἐν τοιοῦτον ὑπάρχει καὶ μία δε-
ξαμενὴ, πάντως μεταγενεστέρᾳ. Καὶ τοῦτο
μὲν ἔχει καλῶς, ἀλλὰ πῶς ἐκ τῶν φρεά-
των ἐξάγεται, ὅτι πρὸς ἐμπορικὸν σκοπὸν
εἶχε κτισθῇ τὸ κτίριον, τοῦτο ἀκατανόη-
τον, ὅπως περισσότερον ἀκατανόητον κα-
θίσταται τὸ πῶς ἐκ τῶν θραυσμάτων τῶν
ἀγγείων προάγεται ὁ γνωμοδοτήσας νὰ
ζητήσῃ ἐμπορικὸν τὸν σκοπὸν. Ὡστε καὶ
ἐν τοῖς τάφοις, καὶ ὅπουδῆποτε παρου-
σιάζοιτο τοιαῦτα θραύσματα ὁ αὐτὸς
σκοπὸς ζητητέος!!!

Εἰς ταύτην τὴν θέσιν ὑπάρχουσι τὰ
πράγματα σήμερον, ὡς πρὸς τὸν καθορι-
σμὸν τῶν εὐρεθέντων, ἅτινα οὐδεὶς ὁ διαμ-
φισθητῶν. Διὰ δὲ τῆς τελειότερας ἔτι ἀνα-
σκαφῆς, ὡς ἐδηλώθη ἐξ ἀρχῆς, ἔτι σαφε-
στέρων γινόμενων τῶν ὀρίων τοῦ κτιρίου,
θὰ εἶνε δυνατόν καὶ πληρέστερον νὰ ἐξε-
τασθῇ καὶ τελειότερον νὰ μελετηθῇ ἐν
συνόλῳ, ὅποτε δηλωθήσεται καὶ ἡ ἀξία
τῶν αἰνιγματωδῶν καὶ δίκην χρησμῶν
γνωμοδοτήσεων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς σα-
φεῖς καὶ καθωρισμένας, ἀνδρικῶς δ' ἐκ-
φερομένας ὡς ἐχούσας βάσιν τὰ πράγματα.

Εὐτυχῶς κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύ-
την καὶ ὁ λιμὴν ἐπλούτισε διὰ τριῶν ἀν-
τικειμένων τὴν δημοτικὴν ἡμῶν συλλο-
γὴν διὰ τῆς ἐν ταῖς Ἀλαῖς δηλ. καθα-
ριστικῆς μηχανῆς ἀνευλύσθη στήλη κυ-
λινδρικὴ τῶν συνήθων, ἐπιτυμβία, ἐνε-

πίγραφος γυναικὸς τινος ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΤΕΣ
καὶ λουτροφόρος λίθου λευκοῦ ἄνευ βά-
σεων καὶ λαίμου, φέρουσα ὅμως ἀνάγλυ-
φον καλόν, καὶ κεφαλὴν ἀνδρὸς πωγωνοφό-
ρου καλῆς, πλὴν μὴ συντελεσθεῖσα, ἀποκε-
κομμένη δὲ τῆς ῥινὸς τὸ ἄκρον.

Ταῦτα τὰ καθ' ἡμᾶς ἀρχαιολογήματα
τό γε νῦν.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1884.

ΙΑΚ. Χ. Δ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ ἀνάδοχος. — Ἀρχαιολογικὴ διαφωνία. — Τὸ
κατὰ τῶν ὑπαλλήλων φοιτητῶν μέτρον. — Ὁ
ἀγροφύλαξ καὶ ὁ σχολάρχης.

Ὁ ἥρωες τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι
ὁμολογουμένως ὁ κύριος Ἀνάδοχος καὶ
θὰ εἴμεθα πολὺ ἀγνώμονες ἂν δὲν προορί-
σωμεν ἐκεῖ που περὶ τὸ Πανεπιστήμιον βᾶ-
θρον τι, ὅπως ὑψωθῇ τὸ μαρμαρίνον ὁμοί-
ωμά του... Πόσον μέγας εἶναι ὄντως ὁ
ἄνθρωπος ὅταν δύναται νὰ τρέφῃ διακο-
σίους κατ' ἐλάχιστον, καὶ εἰς βάρος μάλι-
στα τῶν ἐταιρικῶν κεφαλαίων! Ἐὰν ἀρ-
χίσῃ ἡ ἐκτέλεσις τῶν τόσων δημοσίων ἐρ-
γῶν, ἅτινα ὑπάρχουσιν ἐν σχεδίῳ, πόσον
θὰ διασκεδάσωσιν οἱ Ἕλληνες! Τόσοι σι-
δηρόδρομοι διασχίζουσι τὴν Ἀνατολήν
καὶ οὐδεὶς ἐγλεντίσθη τόσον ὅσον ὁ ἰδικὸς
μας! τί ἀνότητοι νὰ ἀφίνωσι τοιαύτας εὐ-
καιρίας νὰ παρέρχωνται ἀτρόφως καὶ ἀ-
πότως. Συγκινεῖται τῇ ἀληθείᾳ τις ἀνα-
γινώσκων τὰς ἐκ Βώλου περιγραφὰς καὶ
ἀνέρχεται εἰς ἀρχαίους χρόνους ὅτε οἱ πο-
λῖται τῶν Ἀβδηρῶν ἐώρταζον τὴν ἱδρυ-
σιν τῆς ὑπ' Ἀθηναίων τεχνιτῶν κατα-
σκευασθείσης παρμεγέθους μαρμαρίνης
κρήνης των, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι
ὁ ἀνάδοχος τοῦ Θεσσαλικοῦ σιδηροδρό-
μου, τὰ δύο ἀγάλματα τὸ τῆς Ἀθηνᾶς
καὶ τὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως κατεσκευά-
σας δι' Ἰταλοῦ τεχνίτου, μὴ ὄντων κατὰ
τὴν κρίσιν του, ἱκανῶν τῶν Ἑλλήνων
καλλιτεχνῶν νὰ γλύψωσι τοιαῦτα!.

Μολαταῦτα ἀπὸ καρδίας πᾶς Ἕλλην
χαίρει διὰ τὴν προσεχῇ εὐημερίαν τῶν
Ἑλληνικωτάτων ἐκείνων χωρῶν καὶ συμ-
μερίζεται τὴν δικαίαν συγκίνησιν τῶν μέ-
χρι τῆς χθὲς δούλων Θεσσαλῶν ἐπὶ τῇ
θέᾳ τοῦ βασιλέως, οὐτινος μόνου ἡ παρου-
σία χάριν ἄλλων ἰδεῶν ἦτο ἀναπόφευ-
κτος καὶ ἐν Βώλῃ καὶ ἀλλαχοῦ.

✱

Ἐνθυμεῖσθε τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐν τῇ
Ἀκροπόλει ἀνευρέθη κεφαλὴ τις, καὶ εἰς
ἀρχαιολόγος διατείνετο ὅτι κλαίει καὶ ἔ-

τερος ὅτι γελᾷ; "Ομοίον τι περίπου συμβαίνει καὶ ἤδη διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐν Πειραιεὶ πλατεῖαν τοῦ Κοραΐ ἀνακαλυφθὲν ἀρχαῖον οἰκοδόμημα· οἱ μὲν διατείνονται ὅτι εἶναι ἀγορά, οἱ δὲ ναός. Καὶ τότε μὲν οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀρχαιολογήσαντες συνεβίβασθησαν παραδεχθέντες ὅτι αὕτη μειδία θ.λιβερώς, ἤδη ὅμως ἀγνοοῦμεν πῶς θὰ συμβιβασθῶσι.

✱

Πολὺ αὐστηρὸν ἐφάνη ἡμῖν τὸ μέτρον ὅπως ἀρνηθῶσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀποδείξεις εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους φοιτητάς, — οἱ πλείστοι τῶν ὁποίων εἶναι συνήθως εὐφύεστατοι καὶ φιλομαθεῖς — αἵτινες ἐργάζονται ὥρας τινὰς ἐν γραφείοις ὅπως δυνήσωνται νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ σπουδάζωσι. . . Ἐὰν σκέπτεσθε νὰ ἐπιφέρητε βελτιώσεις, βελτιώσατε τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἐξετάσεων καὶ μὴ κλείετε εἰς τοὺς ἀπόρους τὰς πύλας τῆς ἐπιστήμης, ἀφοῦ πάντες σχεδὸν οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονες ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀπόρων ἀνεδείχθησαν. . .

✱

Χαρακτηριστικώτατον τῆς ἐποχῆς μας γεγονός εἶναι ἡ ὑπὸ τινος ἀγροφύλακος ἐνλοφθόρσις τοῦ ἐν Αἰδίῳ σχολάρχου, ἐλθόντος εἰς βοήθειαν τοῦ δι' ὁμοίου τρόπου φιλοδωρηθέντος γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου. . . Μετὰ τὰς φιλοφρονήσεις ταύτας ἀπῆλθεν ὁ σχολάρχης εἰς τὸ σχολεῖόν του, ὁ γραμματεὺς εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ὁ ἀγροφύλαξ — μέσφ τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ — εἰς τοὺς ἀγρούς του.

✱

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθησαν ἀνεκδοτοὶ αὐτόγραφοι ἐπιστολαὶ τοῦ Μοντεσκίου· εἶνε δὲ τριάκοντα δύο περὶ τῆς Ἀκαδημείας καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Νόμων πραγματευόμεναι. Ἐν τινι αὐτῶν ἰδίως, τῇ ὠραιότερᾳ πασῶν, ὁ Μοντεσκίος διηγεῖται ὅτι κατατρίβει ὁκτὼ ὥρας καθ' ἑκάστην ὥπως παρασκευάσῃ τὸ σύγγραμμά του. Φαίνεται δὲ εὐχαριστημένος βλέπων ὅτι προοδεύει τὸ ἔργον. «Εἶμαι ἐνθουσιασμένος, γράφει· εἶμαι ὁ πρῶτός μου θαυμαστής. Ἀγνοῶ ἂν θὰ εἶμαι καὶ ὁ τελευταῖος.»

✱

Τὸ προσεχὲς μυθιστόρημα τοῦ Emile Zola θὰ ἔχῃ τίτλον Germinal καὶ θὰ πραγματεύηται περὶ κοινωνισμοῦ. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ Zola μετέβη καὶ ἐμελέτησεν ἐπὶ τόπου τὴν ἐν Ἀνζίν τῆς Γαλλίας γενομένην ἀπεργίαν τῶν ἔργατῶν.

✱

Ὁ Μαρκήσιος Bute, ὁ χιλιάδας λιρῶν εἰσόδημα τὴν ἡμέραν ἔχων, ὁ δυνάμενος πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ, ἀντὶ νὰ καταναλίσκῃ εἰς διασκεδάσεις τὸν χρόνον αὐτοῦ ἐπιδίδεται εἰς τὴν σπουδὴν τῆς τέχνης παρὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς λαοῖς ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς. Διὸ ἐλθὼν ἐνταῦθα ἐμελέτησε, χειραγωγούμενος ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα κ. Λαμπάκη πάντας τὰ περιωζόμενα

παρ' ἡμῖν μνημεῖα Βυζαντινῆς τέχνης. Προχθὲς δὲ συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς ἐν Ἐδιμβούργῳ ἱατρικῆς σχολῆς ἐπεσκέψατο τὴν ἐν Σαλαμῖνι μονὴν τῆς Φανερωμένης. Μετὰ τοὺς Γερμανοὺς ἰδίον αὐτῶν κτῆμα ποιησαμένους τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων ἡμῶν ἔργων, πρέπει νὰ περιμείνωμεν τοὺς Ἀγγλοὺς ὅπως μελετήσωσι τὰ μνημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν τέχνης;

✱

Ὁ ἐν Πάτραις Σύλλογος τῶν Κρητῶν Ἀρχαρίων ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῶν κατὰ τὸ αὐτόθι πολιτικῶν μνημῶσεων ὑπὲρ τῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἀλλὰ τοῦ παρόντων Κρητῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ν. Καλογερᾶ, κ. Α. Κοντογούρη, βουλευτοῦ καὶ κ. Γ. Διαμαντοπούλου, τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπραχθῆσόμενον ποσὸν ὀρίζει ὑπὲρ εὐεργετικοῦ σκοποῦ καθ' ὁρισμένον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου. Ἐλπίζομεν ὅτι προθύμου θέλει τύχει ὑποστηρίξεως τὸ φιλόπατρι καὶ φιλάνθρωπον ἔργον. Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου ὥρισθη εἰς δρ. 2. Αἱ δὲ ἀγγελίαι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐπιστραφήτωσαν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Κωνσταντῖνον Τριτάκην.

✱

Ὁ ἐν Σύρῳ κ. Σωκρ. Ῥάλλης ἀπέστειλεν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τὰ ἐξῆς σπουδαῖα καὶ πολύτιμα δωρήματα: 90 ἐπιστολὰς τῆς δημογεροντίας Χίου, 5 τοῦ Κανάρη, 12 τοῦ Ἀνδρούτσου, 1 τοῦ Κόχραν, 1 τοῦ λογοθέτου Λυκούργου, 12 τοῦ Λουκά Ῥάλλη, 9 τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δανιήλ, 4 τοῦ Α. Βλαστοῦ, 6 τοῦ Α. Σταυράκη, 103 παρὰ διαφόρων ἀπεσταλμένων τῆς Δημογεροντίας, 77 ἐπιστολὰς τῶν ἐν Σύρῳ Χίων πρὸς τὴν Δημογεροντίαν, 29 πληρεξουσίων Χίων ἐξ Αἰγίνης, τρία χειρόγραφα βιβλία διαφόρων λογαριασμῶν, ἓνα ἰσολογισμόν καὶ τρεῖς ἐξομολογήσεις πλοιάρχων, δύο προκηρύξεις, μίαν ἐπιγραφὴν ἐξόδου τῶν ἐχθρῶν, ἓνα κατάλογον στρατιωτῶν, ἐν δέμα ἀποδείξεων φροντιστηρίου, τρεῖς συναλλαγματικὰς ἐκ μέρους τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τουρκικὸν χειρόγραφον.

✱

Ὁ κ. Ἰωάννης Χ. Παντελίδης, προσήνεγκεν ἄξιον λόγου δωρεὰν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Εὐελπίδων, 54 τόμους δεδεμένους διαφόρων στρατιωτικῶν συγγραμμάτων. Τὰ βιβλία ταῦτα, πλὴν τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν ἁξίας, κέκτηνται καὶ ἱστορικὴν, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν συνταγματάρχην τοῦ ὑπὸ τὸν μέγαν Ναπολέοντα στρατοῦ Sèvres, ὁ ὁποῖος κληθεὶς κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Μεχμέτ Ἀλῆ ὑπῆρξε πρῶτος ὀργανωτὴς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σουλεϊμὰν Βέης, μετέπειτα δὲ ὑπὸ τὸν τίτλον Σουλεϊμὰν πασᾶς διατέλεσεν ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰβραὴμ εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν.

✱

Ἀνεκαλύφθησαν ἐν Νεμέᾳ ὑπὸ τῆς ἐνεργούσης ἀνασκαφῆς γαλλικῆς ἐταιρίας δύο

πλάκες ἐνεπίγραφοι, καλῶς διατηρούμεναι· ἐλπίζεται δὲ ὅτι σπουδαῖα εἰσονται τὰ αὐτόθι εὐρήματα.

✱

Νέου περιοδικοῦ ἀγγέλλεται ἡ κατὰ δεκαπενθημερίαν ἐκδοσις ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑλληνοῦ Ἐπιστήμης, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ περιουσία παντὸς ἑλληνικοῦ εἴτε ἐθιμοῦ εἴτε παραδόσεως, εἴτε δημοτικοῦ ἔργου. Χαίρομεν ὅτι ἡ Ἑλληνοῦ Ἐπιστήμης ἐκδοσις ποιεῖται ἐν ἐχθρῶν ἡδὴ ἡ Ἑλλάδος, ἐπαύρηται ἀναπληροῦσα ἀνάγκη. Τῇ μελλούσῃ συναδελφῷ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

✱

Τὸ γαλλικὸν Ἰνστιτούτον ἀνέθηκε τοῖς κκ. Σολομώντι Ῥέιναχ καὶ Ἐρνέστω Βαβυλῶν τὴν ἀνασκαφὴν τῆς ἀρχαίας Καρχηδόνος. Πρὸς τοῦτο οἱ κύριοι οὗτοι μετέβησαν εἰς Τύνιδα καὶ τὴν 20 Φεβρουαρίου 4 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἤρξαντο διενεργῶντες ἀνασκαφάς, ἐφ' ἧς θέσεως ὑποτίθεται κεχωσμένη ἡ ἀρχαία Καρχηδὼν. Συμφώνως δὲ πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου προσεπάθησαν διὰ βαθειῶν τάφρων νὰ προσδιορίσωσι κατὰ μέσον ὅρον τὸ Ῥωμαϊκὸν καὶ φοινικικὸν ἔδαφος. Αἱ ἀπὸ τῶσαν αἰῶνων ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῆς Καρχηδόνος ἐπισφραγευθεῖσαι ἐπιχωματώσεις καθιστῶσι τὴν ἐξόρυξιν τῶν τάφρων λίαν βραδεῖαν καὶ ἐπίπονον. Εἰς βάθος ἐπτά μέτρων ἀνευρέθη τὸ παρθενικὸν ἔδαφος, ἐν τάφρῳ δὲ βάθους πέντε μέτρων, ἀνοιχθεῖσα μεταξὺ τοῦ λιμένος καὶ τῆς ἀκροπόλεως ἀνεκαλύφθη ὁλόκληρος σειρὰ ἀναλημμάτων φρεάτων, δεξαμενῶν, κατασκευασθεισῶν ἀναμφιβόλως ὑπὸ τῶν Φοινίκων, ἐπισκευασθεισῶν δὲ ἡ μεταποιηθεισῶν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Πρὸς περισκαφὴν λοιπὸν τῆς πατρίδος τοῦ Ἀννίβη ἀνορυχθήσεται ἑκτασις πολλῶν ἐκατοστύων ἐκταρίων εἰς βάθος ἐπτά μέτρων, τὸ δὲ χῶμα τῶν ἀνασκαφῶν ῥιπτόμενον ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Τύνιδος θέλει ξηράνει τὸ ἐλῶδες ἔδαφος καὶ καταστήσῃ αὐτὸ πολὺ γόνιμον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φίλε κύριε,

Ἐπειδὴ ἐσχάτως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλλον τῆς «Ἑβδομάδος» ἐγένετο λόγος περὶ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τῆς περὶ αὐτὸ κατὰ Ἱμπραὴμ μάχης, καταχωρισθέντος ἀποσπάσματος ἐξ ἀνεκδότων ἀπομνημονευμάτων τοῦ Φωτάκου, καταχωρίσατε, παρακαλῶ, ἐν τῷ ἀξιολόγῳ περιοδικῷ ὑμῶν τὰ κάτωθι ἔγγραφα, τὰ πρωτότυπα τῶν ὁποίων κατατίθενται προσωρινῶς εἰς τὰς χεῖράς σας, ἵνα ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τῆς γνησιότητός των τὰ ἐξελέγξῃ. Περὶ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τῶν κατὰ Ἱμπραὴμ μαχῶν κατέχω καὶ ἄλλα περίεργα ἔγγραφα, ἅτινα ἐπιφυλάσσομαι νὰ δημοσιεύσω, ἀφοῦ προηγουμένως προβῇ εἰς τὴν ἐκ καθήκοντος ὀφειλομένην δημοσίευσιν τῶν ἔγγράφων τοῦ Ἀθανασίου Τούσικ

(Μπότσαρη) φρουράρχου τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ὁ κ. Ἰωάννης Τυπάλδος κάτοχος τούτων.

Ἐν τέλει ὑπομνήσκουμεν τῷ ἀναγνώστη ὅτι ἡ ὑπεράσπισις τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ἦτο διὰ δύο λόγους σπουδαῖον μέλημα τῶν μεγάλων τῆς ἐπαναστάσεως ἀνδρῶν· πρῶτον διότι εἰς τοῦτο εἶχον καταφύγει πλείστα γυναικίόπαιδα καὶ παῖσαι αἱ οἰκογένειαι τῶν προϋχόντων τῆς Ἀχαιοῦδος καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Πελοποννήσου μετὰ τῶν περιουσιῶν των καὶ δεύτερον, διότι τὸ Μέγα Σπήλαιον ἦτο προπύργιον καὶ ἀκρόπολις τῶν Καλαβρύτων· ἐπομένως οὐ μόνον ἡ περιουσία καὶ τιμὴ τῶν ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξηρτάτο ἐκ τῆς φρουρήσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων ἐπαναστάσεως ἐκ τῆς διευθύνσεως τῶν ἐν τούτῳ στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Ἀθήνησι 20 Ἀπριλίου 1884.

Ὁ φίλος Σας
Ι. Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Ἐκλαμπρότατε κύριε, προσκυνῶ.

Ἐλαβα τὸ τίμιόν σας, γραμμένον εἰς τὰς 25 ἀπελθόντος Μαρτίου, εἶδα νὰ μοῦ γράψης νὰ ἀφήσω 50 στρατιώτας ἐδῶ εἰς τὴν φαρμακείαν σας, ὅμως ὁ ἄρχων πατήρ σας καὶ τὰ ἀδελφία σας τὸ ἤθραν εὐλογον διὰ τριάντα στρατιώτας, ὅθεν καὶ ἐγὼ ἄφησα τριάντα τοὺς πλέον καλῆτερος ἐδῶ καὶ με τοὺς λοιποὺς πηγαίνω εἰς τὸ Σπήλαιον, ὅμως καθὼς εἰςέωρῶ τὴν γνώμην τῶν πατέρων δὲν πιστεύω νὰ οἰκονομηθῶ καθὼς πληροφορηθῶ καὶ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας κύρ Γεωργιάκη διὰ τὰ πάντα· γράψε μὰς ἕνα γράμμα πρὸς τὰ χωρεῖ διὰ νὰ σταθοῦν κάμποσοι στρατιῶτες ἐκεῖ, ἐπειδὴ οἱ καλόγηροι δὲν εἰμποροῦν νὰ μὰς ἐξοικονομήσουν ὅλους εἰς τὸ Σπήλαιον παρὰ μόνον ἂν καταστήσῃ τὸ πρᾶγμα στατικῶς· τοῦ Πετμεζᾶ τὰ 1558 γρόσια δὲν ἔλαβα οὔτε παρ'· λοιπὸν αὐτὸς αὐτοῦ εἶναι καὶ πῆς του νὰ ἰδοῦμεν τὰ δίνη ἢ ὄχι, ἐπειδὴ ἐδῶ μὰς τὰ ἐκοψαν ὅτι δὲν μὰς δίνουν οὔτε παρ'· ἂν ὀρίζεις πάλιν νὰ τὰ πάρωμεν στατικῶς, τὰ πέρνωμεν· γράφε μου συχὰ διὰ τὴν καλὴν σας ὑγίαν καὶ διὰ κάθε χαροποιᾶν εἰδήσιν καὶ με ὅλον τὸ σέβας μένω.

1826 Μαρτίου 31. Ἀγία Βαρβάρα.

ἀδελφός σου
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον κύριον
Ἀνδρέαν Ζαΐμην.

εἰς Πιγιάδα.

Ἐκλαμπρότατε κύριε,

Μετὰ τὸν ἀπ' αὐτοῦ μισευμόν μου με τὸν ἐπίτηδες σουριτζῆν ἀπὸ τὰς 9 τοῦ ἐνεστώτος ἀπὸ Σουδενὰ τὰ ὅσα διέτρεξαν· ἡμεῖς σήμερον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Λόν-

του ἐφθάσαμεν εἰς τὰ ἐδῶ· ἡ ἐξοχότης του σὰς ἔγραψε προλαβόντως τὰ διατρέξαντα μετὰ τῶν καλογήρων εἰς Μέγα Σπήλαιον καὶ κρίνω περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω τὰ αὐτά. Παρκαλῶ νὰ μὴ με ἀληθμονήσης καὶ φροντίσετε περὶ τοῦ ἐκτου μου· τὰ χρήματα ὅπου εἴπετε διὰ νὰ λάβω παρὰ τοῦ ὀπλαρχηγοῦ τῶν Καλαβρύτων δὲν μοι ἐδόθησαν δι' ὃ παρκαλῶ νὰ γράψητε διὰ νὰ μοι δοθοῦν ἀμέσως.

Τῇ 13 Μαΐου 1826.

Δεμέστιχον

Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Υ. Γ. Ὁ Ν. Πετιμεζᾶς ἀφοῦ δὲν ἐκάνθρωσε νὰ γείνη φρούραρχος τοῦ Σπηλαίου, ἤδη ἐτοιμάζεται νὰ εὐγάλη τὴν φαρμακείαν του· ἐγὼ ἔχω διαταγὰς νὰ λάβω παρ' αὐτοῦ 1500 γρόσια καὶ ἂν δὲν με τὰ δώσῃ θὰ τὸν ἐμποδίσω καὶ προσμένω τὴν περὶ τούτου ἀπόκρισίν σας.

Παιδί μου Νικολάκη Φραγκάκη! σὲ ἀσπάζομαι.

Ἀφοῦ ἐχωρήσαμεν εἰς τὴν Λυκούριαν καὶ σὲ ἄφησα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Στρατηγοῦ Σωτηράκη Θεοχαροπούλου, δὲν ἔλαβον κανέν σου γράμμα νὰ μάθω τὰ διατρέχοντα· ἐκ φήμης ἤκουσα ὅτι εἰς τὴν Λυκούριαν μετὰ τὸν μισευμόν μου ἔγειναν μερικὰ γράμματα περὶ Σπηλαίου· δὲν ἔπρεπεν ἐσθ' ποτὲ νὰ γελασθῇ καὶ ὑπογραφθῇ εἰς αὐτὰ τὰ γράμματα χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσης εἰς καιρὸν μάλιστα, ὅπου εἰςέωρῃς πολλὰ καλὰ τὴν γνώμην τοῦ προέδρου· πῶς τὸ ἔπαθες καὶ σὲ ἐγέλασαν, ἀπορῶ, εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως πρόσεχε ἐπειδὴ τὰ πράγματα τὰ ἐμπέρδουσιν, καὶ θέλουν με μυστικούς τρόπους νὰ μὰς χαλάσουν. Οἱ καλόγηροι οἱ Σπηλαιῶτες ἐκεῖνοι ὅπου δὲν μὰς θέλουν τὸ καλόν, καθὼς τὸ εἰςέωρῃς, θέλοντες νὰ εὐγάλουν τὸν κ. Θανάσην ἀπὸ τὸ Μοναστήρι καὶ νὰ βάλουν τὸν Πετιμεζᾶν τὸν Νικολάκην ὅπου τοὺς εἶναι σύντροφος, καὶ με αὐτὸ νὰ ἐκτρέψουν τὸν Ἀνδρέαν καὶ ἐμένα με τοὺς Μποττζαράδες, Δράκοιδες καὶ Νταγλῆδες, καὶ νὰ κάμουν ἄλλα μεγαλῆτερα τέλη, εὖρον καιρὸν καὶ ἀνακίτευσαν τὰ Χάσια καὶ τῆς Κατσάναις, καὶ δὲν ἄφησαν τὸν Γενικὸν Φροντιστὴν νὰ ἐμβάσῃ ζαρεν εἰς τὸ μοναστήρι, καὶ με αὐτὸ νὰ δυνηθοῦν νὰ κατζηρουτίσουν τὸν Ντούσιαν ἀπὸ ἐκεῖ, πρᾶγμα πολλὰ πειρακτικόν καὶ διὰ τὸν ἐξαδελφόν μου, καὶ διὰ ἐμέ, καὶ ὀλέθριον εἰς τὸν κόσμον, καὶ θέλετε ἰδῆ τότε τὰ Καλαβρύτα νὰ γένουν ἄνω κάτω, νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸ σκυλὶ τὸν ἀφέντη του· αὐτὰ ἐπαντύχαινα πῶς τὰ ἐκατάλαμβανες μόνος σου καὶ δὲν ἐφρόντισα νὰ σὲ τὰ εἰπῶ· ὅτι ἔγινε ἔγινε, εἰς τὸ ἐξῆς στάσου προσεκτικῶς.

Ἐξ αὐτῶν τῶν αἰτιῶν με τὸ νὰ μὴν ἡδυνήθῃ ὁ Γενικὸς Φροντιστής νὰ στείλῃ ἄλλοθεν εἰς τὸ Μέγα Σπήλαιον τροφὴν καὶ με τὸ νὰ ἐκατάλαβα πῶς αὐτὸ ἔγινε μαχσοῦς, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ντούσιος εἶχε

1. Διάσημος ὀπλαρχηγὸς ἐκ Κερπινῆς.
2. Θανάσης Τούσιος (Μπότσαρης).
3. Ὑποθέτομεν ὅτι ἐννοεῖ τὸν Ἀνδρ. Ζαΐμην.
4. Ἐπίτηδες.

δύο ἡμέρας χωρὶς ψωμί, καὶ ἤθελε μὰς ἀκολουθήσῃ κάμμια ἐντροπή, ἔγραψα ἀποφασιστικὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας Κωνσταντῆ νὰ ἐμβάσῃ ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικὰ χωριὰ τοῦ Νεζεροῦ ἀπὸ τὰς δώδεκα χιλιάδας τὴν ἀποκοπὴν ἐπτακόσια μισάδια· δὲν ἐλπίζω ὁ Κωνσταντῆς νὰ μὴν με ἀκούσῃ ἐν ᾧ μάλιστα ἔστειλα καὶ τὸν ἀνεψιόν μου Δημητράκην νὰ ἐπιστατήσῃ, καὶ νὰ φροντίσῃ ταχύτερον τὴν ἀποστολὴν τῶν τροφῶν αὐτῶν, μ' ὅλον τοῦτο γράψε του καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἢ ὅποια εἶναι ὑπόθεσις ἀναγκαιοτάτη κοντὰ εἰς τὸν Πρόεδρον τὸν ὁποῖον εἰςέωρῶ ὅτι σέβεται πολλὰ καὶ ἀγαπᾷ. Τὸ παρὸν ἀφοῦ τὸ διαβάσης καὶ καταλάβῃς καλὰ τὰ γραφόμενα, σχῆσαι το καὶ ῥίχτο εἰς τὴν φωτιάν. Ταῦτα καὶ μένω.

Τῇ 13 Ἰουλίου 1826.

Βοστίτζα

Ὁ Ἀγαπητός σου
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τὸν Γενναϊότατον Κύριον
Νικολάου Φραγκάκην.
Ὁπου τύχοι.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 29. Κυριακὴ τοῦ παραλύτου.

ΕΒΚΛΗΣΙΑ.— Πρὸς ἀνατολὰς τῶν Ἱεροσολύμων, ὑπάρχει ἡ πόλις τοῦ ἁγίου Στεφάνου· αὕτη τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο πόλις τοῦ βατικῆ· κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ι. Χ. παρὰ τὴν πόλιν ταύτην ὁ πῆρε καὶ πηγὴ τις καλουμένη ὡσαύτως προβατική, ἥτις διὰ τὴν ἱαματικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν ἐβραΐστὶ ἐκαλεῖτο Βηθεσδὰ [=οἶκος χάριτος, οἶκος σωτηρίας]· ὑπεράνω ταύτης ὑψώντο 5 στοαί, 5 φ'· ἃς κατέκειτο τὸ πλῆθος τῶν ἀσθενῶν ἀναμενόντων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· ἐνεκα δὲ τῶν στοῶν τούτων ὁ ἐν Λειψίᾳ μέγας ἐδραστήης κ. Döllitz φρονεῖ ὅτι πιθανῶς ἡ λέξις Βηθεσδὰ παράγεται ἐκ τοῦ Β ἡ θ-στο α [=οἶκος στοῶν].

ὑπὸ τὰς στοὰς ταύτας, περιεπάτησεν ὁ Κύριος ὅτε χάριν τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ Πάσχα ἀνέβαιναν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἐκεῖ που, ἐν γυνίᾳ τινὶ ἐκείτο ἐπὶ 38 ἔτη παρὰλυτός τις· ὁ Ἰησοῦς πλησιάζει καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, «θέλεις ὑγιᾶς γενέσθαι;» — «Κύριε,» λέγει ὁ ἀσθενής, «ἀνθρώπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐνφ' δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει». Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ι. Χ. «ἔγειραι, ἄρῃ σου τὸν κράββατον καὶ περιπάτει»· καὶ εὐθὺς ὁ τῆς παράλυτος ὡς ἀπὸ τάφου ἠγέρθη, ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει.

Τὸ θάματος τούτου, ὅπερ ὁ Ι. Χ. μικρὸν πρὸ τοῦ Ἰουδαίου Πάσχα ἐποίησε, ποιεῖται σήμερον μνηεῖν ἡ Ἐκκλησία, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυριακὴ αὕτη ὀνομάσθη Κυριακὴ τοῦ παραλύτου.

Παρὰ τοῖς δυτικοῖς ἡ γ' αὕτη μετὰ τὸ Πάσχα κυριακὴ ἐκ τοῦ ψαλμοῦ 65, 2, καλεῖται «Dominica Jubilate».

✱

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 29 Ἀπριλίου 1821. Φυλακίζονται ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Χίου οἱ δημογέροντες, πρόκριτοί τινες καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Πλάτων. Ἀφικομένης τῆς ναυτικῆς δυνάμεως εἰς Χίον ἐστάλη προκήρυξις πρὸς τοὺς κατοικοὺς προτρέπουσα αὐτοὺς εἰς ἐπανάστασιν. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι ἰδόντες τὰ πλοῖα κατεταράχθησαν καὶ πρὸς διαβουκόλησιν μετεκαλέσαντο τοὺς δημογέροντας καὶ ἄλλους προκρίτους, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀρχιερέα Πλάτωνα, ἵνα συσχερωθῶσι δὴ-

θεν περί τῆς ἀσφαλείας τοῦ τόπου, τοὺς ὠδήγησαν διὰ φρουρῶν καὶ τοὺς ἐκλείσαν εἰς τὸ φρούριον ὡς ὁμήρους.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν τῶν γυμνασίων προβαίνουν καλῶς· οἱ μαθηταὶ δὲ γυμναζόμενοι φοροῦσι τὴν ἰδιαίτερον ὁρισθεῖσαν αὐτοῖς στολήν. Ἐν τῇ τρίτῃ Γυμνασίῳ τρεῖς μόνον ἐδρεύοντες ἄποροι μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσι τὰ 25 φρ. τῆς στολῆς τῶν ἄλλ' οἱ συμμαθηταὶ τῶν προθύμως συνεισέτερον ὅπως ἀποτελεσθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τριῶν στολῶν. — Ἡδημοσιεύθη διάταγμα, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς στρατεύσιμους τῶν ναυτικῶν δόμων, ἵνα αἰτήσωνται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ ναυτικὸν μετ' ἡλικίας δέκα. Μετὰ πολλῆς ζωηρότητος ἐγένετο τῇ Ἀγίῳ Γεωργίῳ ἡ πανήγυρις ἐν Ἐλευσίνῃ. Πολλοὶ μετέβησαν καὶ ἐντεῦθεν δι' ἀτμοπλοίων καὶ ἀκατίων μετ' ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦντες τὰ τοιαῦτα διασωζόμενα τῆς ἐλληνικῆς ἐθιμοταξίας λείψανα. — Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνε διακοίνωσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ζητοῦσα ἀποζημίωσιν δι' ὅλα τὰ δάση τοῦ Ἀσπροποτάμου, ἐπειδὴ θεωρεῖ αὐτὰ ὡς ἰδιοκτησίαν τοῦ τουρκικοῦ δημοσίου, ἐν ᾧ γνωστὸν ὅτι αἱ κοινότητες, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων ταῦτα περιλαμβάνονται, εἰσὶ κεφαλὰ ὡρίων, ὡς δ' ἔχουσι τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν γαιῶν ἔχουσι καὶ τὴν τῶν δασῶν. — Γραφεῖσα ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπεστάλη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἡ εἰκὼν τοῦ φιλέλληρος Ἀγγλοῦ ναυάρχου Ἀστιγγος, ἵνα ἀναρτηθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὕπουρου τοῦτου. — Πολλοὶ γερμανοὶ περιηγηταὶ κατῆλθον εἰς Ὀλυμπίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτόθι ἀρχαιολογικοῦ μουσείου. — Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς, εἰς Πάτρας σιδηροδρόμου τελεσθήσονται ἐπισημῶς ἐν 21 Μαΐου, ὅποτε παραδοθήσεται εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν ἡ κατασκευασθεῖσα μέχρις Ἐλευσίνος γραμμή.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Περὶ ἐργῶν. Ὅχι ὡς φανᾶρι τοῦ Διογένοους ἀλλ' ὡς ὕμνος ἢ κανδύλα τοῦ Δημοσθένους ἢ το γνωστὸν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους· ἡ πόλις τοῦ Ἀδριανῶς ἐλέγετο μεγὰλῃ καμάρᾳ ἢ τῆς βασιλοποπόλεως ἢ πόρτα, τὸ ὁρολόγιον τοῦ Κυρήντου ἐλέγετο σκολεῖον τοῦ Σωκράτους, ἡ δὲ θέσις ὅπου ἔκειτο ἡ Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος ἐλέγετο καὶ τότε ὡς καὶ ἡδὴ Κἀδήμια ἢ καθῆμια.

Γίγαντι. Κατὰ ἔκθεσιν τινὰ τοῦ Ἑμὶν Βέη δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ γεωγραφικὸν περιοδικὸν τῆς Γερμανίας Mittheilungen, ὑπάρχει πυγμαία τις φυλὴ τῆς Ἀφρικῆς ὀνομαζομένη Ἀκκῆς καὶ περιγραφεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Schweinfurth. Οἱ Ἀκκῆς οὗτοι εἶναι κυνηγετικὸς λαὸς διηρημένος εἰς πολυαριθμούς φυλὰς μὴ ἔχουσας ἐπιμειξίαν τινὰ πρὸς ἀλλήλας ἢ ὀρισμένην διαμονήν, ἀλλ' ἀγρούσας πλάνητα βίον ἐν ταῖς χώραις Μονβοῦττε εἰς Ἀμάδι. Ὅταν μικραὶ κοινότητες διαμίνωσι περὶ τὴν κατοικίαν ἀρχηγὸς τινος, κτίζουσι μικρὰς καλύδας διὰ τοὺς ἐγγάμους, ἐνῷ οἱ ἄγαμοι ἀρκούνται εἰς ἀπλὰς σκιάδας πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. Πρὸς εὐρεσιν δὲ ἀφθόνου θήρας, συνήθως ζῶσιν ἐν λόχμας ἀρδευόμεναις ὑπὸ τινος ῥέματος, καὶ χρησιμεύουσιν αὐτοῖς ὡς κρύπταις. Οἱ ἀρχηγοὶ προμηθεύουσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦς σίτον καὶ ῥίζας, πληρώνονται δὲ τὸ ἀντίτιμον εἰς εἶδος ἐκ τῆς ἄγρας τῶν ὁμοφύλων τῶν. Οἱ Ἀκκῆς εἶναι ἐκδικητικοὶ καὶ ἐπικινδύνοι ὅταν προσβάλλωνται. Εἶναι δὲ ἐπιδέξιοι εἰς τὴν χρῆσιν τῶν βελῶν καὶ τῶν τόξων. Τὸ παράστημα αὐτῶν, κατὰ τὸν Ἑμὶν, φθάνει εἰς ὕψος τεσσάρων ἢ τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ποδῶν. Τὸ δὲ χρῶμα τοῦ δέρματος αὐτῶν ποικίλλει ἀπὸ κιντίνου εἰς ἔρυ-

θρόν. Τὸ ὅλον σῶμα καλύπτεται ὑπὸ λασιῶν, ῥικνῶν καὶ τραχειῶν τριχῶν. Ἡ ἐπιδερμὶς αὐτῶν ἔχει τὰσιν πρὸς ῥυτίδωσιν, ἡ ἰδιότης δὲ αὐτῇ γίνεταί καταφανὴς ἐν τοῖς βλεφάροις καὶ δεικνύει αὐτοὺς πολὺ γεροντότερος τῆς ἡλικίας τῶν.

Κοινωνιολόγῳ. Ὁ ἐξευγενισμὸς καὶ τῶν ὡς μᾶλλον πεπολιτισμένων θεωρουμένων σήμερον ἔθνων δὲν εἶναι τόσον ἀρχαῖος. Εἰς τὸν γενικὸν κώδικα λ. χ. τοῦ Πρωσσικοῦ κράτους θὰ ἴδωτε ἐν ἐνεργείᾳ οὖσαν τὴν τιμωρίαν τοῦ τροχοῦ μετὰ φρικώδους λεπτομερείας περὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως, πόθεν δηλ. θὰ ἀρχίσῃ ἡ θραύσις τῶν μελῶν κ. λ. εἰς 12 ἢ 14 ἄρθρα (ἀν καὶ δὲν ἤμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ ἡριθμητάμενα ὅλα), πρὸς τοῦτοις ὁ ἐμπρηστὴς εἰς τίνας περιστάσεις καίεται ζῶν κ. λ.

Ἐθιμογράφῳ. Ἰδοὺ σχετικῶς πρὸς τὰς ἀπορίας τί γράφει ἡμῖν ἐκ Πειραιῶς ὁ κ. Α. Θ. Σ. Οἱ ποιμένες, ὡς γνωστὸν, μετὰ τὴν δύσιν τῆς Πόλεως, ἤτοι περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου, καταφεύγουσι μετὰ τῶν ποιμνίων τῶν εἰς τὰ λεγόμενα χεῖμα διὰ τὰς χειμασσίας τῶν ἀρχαίων, κατὰ τὴν παροιμίαν,

Ἡ Πούλια βασιλεύουσα
καὶ πίσω παραγγέλλουσα
μηδὲ τσοπάνης ἔτι βουνα,
μηδὲ γιωργὸς ἔτι τοὺς κάμπους,

ὅπου προφυλάττουσιν ἀπὸ τοῦ χειμῶνος τὰ ποιμνία αὐτῶν.

Ἐκ τῶν χειμαστικῶν λοιπὸν τούτων ἐπιστρέφουσιν εἰς τὰς ἐστίας τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοιξέως, σπεύδοντες νὰ φθάσωσιν εἰς αὐτὰς πρὸ τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου κατὰ παλαιὸν τι ἔθιμον, καθ' ὃ ὀφείλουσι τὴν ἡμέραν ταύτην νὰ συμπαραφερθῶσιν ὅλοι ἐν αὐταῖς, ἵνα φάγωσι τὸν λεγόμενον ἄϊ γιωργίτην, ὅστις εἶναι ἀμνὸς τὸν ὅποιον τρέφουσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀφίνοντες αὐτὸν ἐλεύθερον νὰ θηλάξῃ ἐξ ὅλων τῶν ἀμνῶν. Ἐπικρατεῖ δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἕτερον ἔθιμον, καθ' ὃ θεωροῦσιν ὡς καλὸν οἰωνὸν τὸ νὰ σφάζωσι κατὰ τὸ Πάσχα ἀμνόν, δι' ὃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν τρώγουσιν ἀρνίον φυλάττοντες τὸν ἄϊ γιωργίτην διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Τὴν παραμονὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἀμέλγουσιν ἀφ' ἐσπέρας ἐν τῇ λεγομένῃ Στρούγκας τὰ ποιμνία αὐτῶν, τὸ δὲ γὰρ καὶ πᾶν ὅ,τι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατασκευάσωσι τὸ διανεμῶσιν εἰς τοὺς ἐκεῖ χωρικοὺς. Εἶνε ἡ Στρούγκας γὰρ χωρὸς κυκλοτερὴς περιτειγισμένος, δύο ἔχων θύρας· εἰς τὰς θύρας δὲ ταύτας ἕτανται δύο ποιμένες, οἵτινες ἀφ' οὗ εἰσάξωσι τὰ ποιμνία διὰ τῆς μῆδος κλείουσιν ἀμφοτέρως καὶ ἀμέλγουσιν ἀκολουθῶντες αὐτὰ ἀφίνοντες ἕνα ἕκαστον ἀμελγόμενον νὰ ἐξέρχεται.

Κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐνδεδυμένοι ἅπαντες τὰς πολυπύχους καὶ λευκάς ὡς τὴν χιόνα φουστάνελλας αὐτῶν χαίρετῶσι τὴν ἄφριν αὐτῆς διὰ τῶν κρότων τῶν μακρῶν τουφεκίων τῶν, καὶ ὑποδέχονται αὐτὴν διὰ τῶν θελκτικῶν ἐκείνων ἤχων τοῦ αὐλοῦ τῶν, οἵτινες ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀπλοὶ, θέλγους καὶ συγκινοῦσι τὴν καρδίαν. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην βασιλεύει ἡ ἀδελφότης, καὶ ἡ τράπεζα εἶνε δι' ὅλους κοινὴ θεωροῦσι δὲ ὡς προσβολὴν τὸ νὰ διέλθῃ τις ἐκείθεν χωρὶς νὰ φιλοξενηθῇ παρ' αὐτῶν. Καθήμενοι κατὰ γῆς μέσῳ μωρσινῶν καὶ δαφνῶν, καὶ σκιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εὐθαλεῖς κλάδους τῶν πευκῶν καὶ τῶν πλατάνων τρώγουσι τὸν ἀμνὸν τῶν ἄδοντες τὰ ἐθνικὰ ἐκεῖνα ἄσματα, εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν ὁποίων συγκινεῖται πᾶσα ἐλληνικὴ καρδία.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

25.

Σὰς ὁμιλῶ, χωρὶς νὰ ἔχω στόμα·
περιπατῶ, χωρὶς καὶ νὰ κινῶμαι·
ὑπάρχω, ζῶ, χωρὶς νὰ ἔχω σῶμα·
κί' οὐδέποτε, οὐδέποτε κοιμῶμαι.
Δίχως αὐτὰ ἀνοῦμαι κάθε κτύπο,
φωνάζετε με κ' ἐγὼ ὅλα σὰς τὸ εἶπω.

26.

Εἶμαι μικρὸν, μηδαμινόν, ποὺ μόλις με κυττάζεις,
καὶ μ' ὅλα ταῦτα, θὲς δὲ θὲς, ὅταν μὲ δῇς, θαυμάζεις.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ

7. Τίς πρῶτος ἔθεσεν εἰς τὰ ἀγάλματα ὀφθαλμοὺς καὶ διεχώρισε τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας;

8. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ Ζαλεῦκου, πῶς ἔπρεπε νὰ ἐμφανίζεται ἐν τῇ συνελεύσει πᾶς Λοκρὸς προτείνων νέον νόμον;

9. Τίνα Ἀθηναίων στρατηγὸν παρέστησεν ἡ τέχνη ὡς ἀλιεύοντα πόλεις;

10. Πρὸς ποῖον εἶπεν ὁ Παπινιανὸς «aliud est parricidium accusare innocentem»;

Προτείνωμεν πρὸς ἑμμέτρον μετάφρασιν τὸ ἐπόμενον ὁραϊκότατον ποιημάτιον· ἡ καλλιτέρα μετάφρασις θέλει δημοσιευθῇ ἐν τῇ «Ἑβδομάδι», εἰς δὲ τὸν πέμψοντα αὐτὴν προσφέρωμεν τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐνεστώτος ἔτους ἐξάμηνον σειράν τοῦ περιοδικοῦ *Revue de deux Mondes*.

Je crois que Dieu, quand je suis né,
Pour moi, n'a pas fait de dépense,
Et que le cœur qu'il m'a donné
Était bien vieux, des mon enfance.

Par économie il logea,
Dans ma juvénile poitrine,
Un cœur ayant servi déjà,
Un cœur flétri, tout en ruine.

Il a subi mille combats,
Il est couvert de meurtrissures,
Et cependant je ne sais pas
D'où lui viennent tant de blessures.

Il a des souvenirs lointains
De cent passions que j'ignore,
Flammes mortes, rêves éteints,
Soleils disparus dès l'aurore.

Il brûle de feux dévorants
Pour de superbes inconnues,
Et sent les parfums déliants
D'amours que je n'ai jamais eues!

O le plus terrible tourment!
Mal sans pareil, douleur suprême,
Sort sinistre! aimer follement,
Et ne pas savoir ce qu'on aime.

(Henri Charles Read).

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

21. Πένα 22. Κόρος ὄρος.

23. ΙΧΘΥΣ (Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ Υἱός, Σωτήρ)

24. Θρόνος-ὄνος.

1. Ὁ Πέλοψ ὑπὸ τοῦ πατρὸς του Ταντάλου.
- 2) Τὸν Νέρονα.
- 3) Βαθμὸν Παῶν μετὰ τριῶν ἱπποῦριδων.
- 4) Κάρολος ὁ Θ'.
- 5) Τὸ πτώμα Γεωργίου τοῦ Δ' τῆς Ἀγγλίας.
- 6) Μωάμεθ ὁ Β' τῷ 1458.

Κωνσταντινούπολις.

Λύται ἀπάντων. Αἱ κυραὶ Ω. Ἀγλαΐα Παπαδαίου καὶ Σταματῆν Κρυστάλλη, Ἀθηνᾶ Ν. Εὐτυχίδου, Ἀνέζα Γ. Βαλάση.
Οἱ κύριοι Δ. Πρεβεζαῖος, Ν. Α. Κατσελόπουλος, Θ. Ν. καὶ Γ. Τσερούλης, Νικόλαος Στράτος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Ἀλ. Μ. Κ. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς ἴδωμεν. — Β. Π. Φανάριον. Ἀπαντα Σολωμοῦ φρ. 5 — τὸν ὕμνον μόνον προσεχῶς. — Σ. δ. Β. Δημοσιευθήσεται προσεχῶς. — Γ. Δ. Π. Πρέβεζα. Βιβλία ἀπεστάλησαν. — Ν. Ἀθ. Δημοσιευθήσεται προσεχῶς τὴν «Θερμάστραν» τὸν χειμῶνα. — Γ. Μ. Η. Βραβ. — Σ. Μ. Ζ. Βῶλον. Ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. — Α. Ἐ. Σχετικῶς κατὰ κεράζουσαν ἀναμένω πάντοτε. — Κλεονίκη Α. Τ. Ἀδριανούπολιν. Τὸ ἐπώνυμον, ὅπως ἀποσταλῇ τὸ βιβλίον. — Ἀλ. Χ. Ψ. Βραδύτερον. — Ζ. Κ. Τήνον. Πραγματεία ἐλήφθη διὰ τοῦ κ. Α. — Ν. Α. Κ. Δὲν τὰς εἶδομεν. — Μ. Β. Γαλάζιον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.